

סלמון
נגד

בית משפט השלום לתעבורה באילת

תת"ע 11885-05-21 מדינת ישראל נ'

בפני כבוד השופט

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

הנאשם

הכרעת דין

אני מורה על זיכוי של הנאשם מחמת הספק מהעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

העובדות

1. ביום 30.5.2021 הוגש כתב אישום נגד הנאשם, (להלן: הנאשם) שייחס לו עבירה של נהיגה ברכב תוך אחיזת טלפון בעת שהרכב בתנועה, לפי סעיף 28(ב)(1)(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961.
2. על פי כתב האישום, בתאריך מושא העבירה, נהג הנאשם ברכבו ובעת שהרכב היה בתנועה השתמש או אחז בטלפון נייד, שלא באמצעות דיבורית.
3. בדיון שהתקיים ביום 29.11.2021 כפר הנאשם בכתב האישום. הנאשם אמר: "הטלפון היה בכיס, נהגתי עם גיר רגיל, אני חושב שהשוטר התבלבל, שכן הידית של ההילוכים קצת גבוה והוא חשב שזה טלפון...." בהמשך ציין: "בנוסף השוטר כתב שהחזקתי ביד מכשיר כזה בעוד שהטלפון הנייד שלי הוא בצבע לבן."
4. נוכח כפירת הנאשם נשמעו ההוכחות ביום 16.5.2022; מטעם התביעה העיד השוטר (להלן: השוטר), וכן הוגש הדו"ח המקורי שנערך על ידו (סומן ת/1). מטעם ההגנה העיד הנאשם. בתום עדותו ביקש הנאשם כי סרטון מצלמת הגוף של השוטר יוגש באמצעות

בית משפט השלום לתעבורה באילת

תת"ע 11885-05-21 מדינת ישראל נ'

המאשימה. בהתאם לכך הוריתי כי המאשימה תגיש את הסרטון, והוא הוגש לתיק בית המשפט ביום 18.5.2022.

5. מראיות התביעה עלה כי הנאשם נהג ברכבו ונצפה על ידי השוטר כשהוא אוחז בידו הימנית טלפון נייד בצבע כהה. יודגש כי השוטר לא זכר את האירוע ונזכר בדברים מתוך עיון בדו"ח עצמו. הדוח כאמור הוגש וסומן (ת/1, להלן: הדוח). מהדוח עלה כי ראשו של הנאשם נטה לכיוון מכשיר הטלפון שאחז, והוא נראה "מתעסק איתו ועם יד שמאל על ההגה." הנאשם נצפה על ידי השוטר בעת שעבר בצומת, כשהאחרון נמצא במצב סטטי, ובמרחק של כ- 15 מטרים מהמקום. על פי הדוח, ראה את הנהג דרך חלון קדמי שמאלי שלו, שהיה פתוח.

6. הנאשם, בעדותו בבית המשפט, העיד כי אכן נהג ברכב, שהינו רכב מסחרי בעל גיר ידני, כשידית ההילוכים ממוקמת גבוה בצד ההגה. לטענתו, בעת שהבחין בו השוטר דו הימנית היתה מונחת על ידית ההילוכים. הנאשם הכחיש כי החזיק בטלפון הנייד שלו; לטענתו, הטלפון היה מונח בכיסו. מכל מקום, טען הנאשם, כי מכשיר הטלפון הנייד שלו הוא בצבע לבן, ולא בצבע כהה כפי שציין השוטר.

7. התביעה בסיכומיה ביקשה כי בית המשפט יורה על הרשעתו של הנאשם. לטענת ב"כ המאשימה, עו"ד, עד התביעה שהעיד הוא שוטר בעל ניסיון רב, אשר ציין כי אם לא היה בטוח ב-100% שאכן בוצעה עבירה, לא היה ניגש לנהג מלכתחילה.

התובע טען כי המרחק בין השוטר לנאשם לא היה רב, הראות היתה טובה והנאשם נצפה מחזיק במכשיר טלפון ביד ימין. לא זו בלבד, אלא שהנאשם נצפה מביט ורוכן לעבר המכשיר ומתעסק בו. כל אלה, לשיטת המאשימה, לא הותירו ספק כי הנאשם ביצע את העבירה המיוחסת לו. אשר לטענה כי הטלפון של הנאשם בצבע בהיר (ולא כהה כנטען על ידי השוטר), הפנה ב"כ המאשימה לעדות השוטר לפיה ראה את מכשיר הטלפון מצידו בזווית ממנה נראה המכשיר כהה. עוד נטען, כי "אולי" הנאשם החזיק במכשיר נוסף, ובעת המפגש עם השוטר בחר להציג לעיני השוטר את המכשיר הבהיר שבידו. לבסוף טען ב"כ המאשימה כי הנאשם לא זכר את מלוא פרטי האירוע כעולה מחקירתו הנגדית בה לא ידע לומר באיזה יום בשבוע התרחש המקרה, וכן טעה בשעה בה הדברים התרחשו.

8. הנאשם בסיכומיו ביקש כי בית המשפט יורה על זיכויו. הנאשם ציין כי אמנם לא זכר את השעה המדויקת בה התרחש האירוע, אולם הדגיש כי את אותו הרגע בו קיבל דו"ח הוא זוכר היטב.

בית משפט השלום לתעבורה באילת

תת"ע 11885-05-21 מדינת ישראל נ'

הנאשם חזר על כך שהאירוע המיוחס לו לא ארע כלל, וכי ייתכן והשוטר סבר בטעות שראה אותו אוחז במכשיר טלפון, שעה שיד ימינו היתה מונחת על ידית ההילוכים הגבוהה.

דיון והכרעה

9. לאחר ששמעתי את העדויות ועיינתי במסמך שהוגש ובסרטון מצלמת הגוף של השוטר, נותר בי ספק ביחס לאשמתו של הנאשם בעבירה המיוחסת לו.

10. ראיות התביעה נשענו על עדותו של השוטר, אשר התבססה על הדוח אותו רשם במועד האירוע. העבירה עצמה לא תועדה באמצעים נוספים.

11. במסגרת הדוח, ציין השוטר כי עמד במרחק של כ-15 מטרים מהצומת בה נסע הנאשם. השוטר גאנס ציין בדוח כי ראה את הנאשם "אוחז בידו הימנית טלפון נייד בצבע כהה".

12. במעמד רישום הדוח אמר הנאשם: "נשמה אני לא החזקתי שום טלפון הטלפון שלי היה בכיס".

13. המפגש של השוטר עם הנאשם, אשר התרחש לאחר האירוע, תועד באמצעות מצלמת הגוף של השוטר. בתיעוד נראה הנאשם מכחיש בתוקף את העבירה המיוחסת לו. בהמשך, ניגש הנאשם לשוטר, עת שהאחרון ישב בניידת. במעמד זה נראה הנאשם כשהוא מחזיק בידו טלפון נייד. ניכר בצורה ברורה כי צבע מכשיר הטלפון בו אחז הנאשם הוא לבן.

השוטר נשאל בעדותו לגבי סתירה זו, והשיב: "כשאני מסתכל על התנועה ועל הנהג, אני מסתכל על הדופן (של הטלפון – ג.א.), כשהדופן שלו בצבע כהה, אם הגב שלו בצבע לבן אני לא רואה את זה, אני רואה אותו את הנהג כשהוא מחזיק את הטלפון ורואה את הדופן של הטלפון ולא את הצבע של הגב."

14. לא ניתן לקבוע באיזו זווית בדיוק הבחין השוטר בנאשם מחזיק בטלפון (אם אכן מדובר בטלפון), ובעיקר: אין כל אפשרות לקבוע אם אכן מכשיר הטלפון הלבן נחזה ככהה בעת שמביטים בו מצידו. כל זאת, כאמור כשהנאשם נמצא בנסיעה, וממרחק של 15 מטרים.

קיימת סתירה בין צבע המכשיר שתואר על ידי השוטר, לבין צבעו של מכשיר הטלפון של הנאשם, כפי שתועד בהמשך במצלמת הגוף. סתירה זו, שלא ניתן לה הסבר משכנע המעוגן בראיות, יש בה בכדי לעורר ספק סביר באשמתו של הנאשם, ממילא לאור טענת הנאשם כי כלל לא אחז בידו במכשיר טלפון.

בית משפט השלום לתעבורה באילת

תת"ע 11885-05-21 מדינת ישראל נ'

15. לא מצאתי כל דופי בעדותו של השוטר ; ניכר כי הוא פעל ביושר ובמקצועיות וכך אף העיד בבית המשפט. בהחלט ייתכן, כי השוטר נתפס לכלל טעות עת סבר כי הבחין בנאשם אוחז בטלפון בידו הימנית מביט לעברו ומתעסק בו. יתכן גם כי השוטר לא טעה, אך לא ניתן לקבוע זאת ברמה הנדרשת לצורך הרשעה.

16. לסיכום, כפי שצוין, לאחר בחינת העדויות והראיות, נותר בי ספק אם אכן החזיק הנאשם במכשיר הטלפון עת נצפה על ידי השוטר ועל כן אני מזכה אותו מהעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

ניתנה היום, ח' תמוז תשפ"ב, 07 יולי 2022, במעמד הצדדים

שופט